at give hende nogensomhelst Myndighed. Der er ganske vist megen Ufornuft hos mange Kvinder, men mest findes den hos dem, som ikke vide, hvad det vil sige at tjene de Penge, der bruges. Ubekjendtskab hermed fører hende ikke alene til mangen Extravagance, men leder hende ogsaa jævnlig til at anlægge en helt forkert Maalestok for sin Bedømmelse af Forhold og Personer. Mere selvvunden Indsigt i de virkelige Forhold, som bestemme Personers og Handlingers Værdi ude i Verden, vil utvivlsomt gjøre Kvinden til et Væsen, der i Fornuft ikke staar tilbage for Manden. Og paa dette Punkt forekommer det mig, at de nye Krav, den senere Tid stiller til Ordningen af den ugifte Kvindes Forhold, falde sammen med de Fordringer, der maa stilles i Ægteskabets Interesse. Med Udsigt til at forblive ugift maa den unge Pige søge at erhværve sig en saadan Udvikling, at hun, om fornødent gjøres, senere hen kan klare sig selv. At den ugifte Kvindes Adgang til Erhværv skulde blive en Fristelse for hende til at lade være at gifte sig, tror jeg ikke paa. Af Besvarelsen af dette Spørgsmaal, vil det for en Del afhænge, om den Ramme, indenfor hvilken nærværende Afhandling har bevæget sig, er for snæver eller ikke. At Ægteskabet er den værdifuldeste Form for Samliv mellem Mand og Kvinde, Forældre og Børn, har her været vort Standpunkt, og hvis man mener, at dette er rigtigt, saa kan man kun med Glæde hilse enhver Opdragelse, der vil sætte den unge Pige i Stand til at udvikle de Egenskaber, i Kraft af hvilke hun som Ægtehustru paa den letteste og virksomste Maade kan blive sin Mands Livsfælle i dette Ords bedste Betydning.

Aage Vang.

„Agnete, Interieur fra et Pigehjærte.“ 1885. — „I Brændingen.“ 1886. — „Tre Sind.“ 1888.

For en Snes Aar siden, naar en Kvinde vovede sig til at udgive en Bog, blev hun af Kritikerne gjærne modtaget med et galant Smil: „Elskværdigste Frøken! hvem vilde være